

Подиръ това на юбиляра бѣ поднесенъ отъ една ученичка букетъ отъ живи цвѣтя. Последваха поздравленията. На края юбилярътъ, развълнуванъ, отговори на поздравитѣ и благодари на всички. Той не пропусна и сега да каже своитѣ напжтствени думи. Вземенъ на ржце и съ викове „ура“ бѣ отнесенъ отъ младежитѣ въ една отъ стаитѣ на училището, кждето му се даде интимна вечеря.

На другия день сутринъта, когато юбилярътъ тръгна, гражданството наизлѣзе, за да се сбогува съ него. Ученицитѣ отъ гимназията, учителитѣ и мнозина младежи го изпратиха до края на селото. Тамъ се направиха нѣколко снимки и съ несдържано вълнение и съ сълзи на очи изслушаха последнитѣ думи на своя учителъ, който сжщо силно тжжеше.

Седналъ въ скромна селска шейна, между стара, извехтѣла и олющена мебелъ, продължаваше да маха шапка и, макаръ отдалеченъ, той нѣмаше сили да откъсне своя погледъ отъ сърдцата, които ридаеха по него, отъ сгушеното селце, въ което той остави сили и младостъ отъ околнитѣ баири, по които той не веднажъ е бродилъ съ своитѣ любими колеги и ученици! Хвала и честь на тоя старъ учителъ! Хвала и честь на ябланчани, които ценятъ ратницитѣ въ полето на народната просвѣта. Тържеството, което тѣ устроиша, е отгласъ на народническата дейность на единъ учителъ, който отгласъ ще даде подтикъ на новото поколѣние за творчество въ областъта на родната просвѣта и култура.

А.

Н. Моновъ.

Какъ да подготвимъ почвата за основаване на читалище.

Съ настоящитѣ си бележки мѣря преди всичко основаване читалище въ село. Въ града работата стои малко по-иначе, па и рѣдко има градъ, който да нѣма читалище.

Смѣтамъ, че не е необходимо на деятеля, билъ той учителъ, секретаръ-бирникъ, свещеникъ и пр., който влага амбиция и своя скжплъ и хубавъ идеализъмъ, да му се говори много и му се чертаятъ пжтища за оная подготвителна работа, рожба на която ще е читалището.

Едно ядро отъ по-интелигентни селяни, предимно младежи, може да послужи въ тоя случай отлично. Ще се нагажда и съ-